

maalet er ikke klaret alene ved at se paa de sidste Mars Finantslove; thi der kan være Udgifter, fuldkommen berettigede og hjemlede Udgifter, der ere skudte ud paa disse Finantslove, og som burde komme med. Men indtil videre staar det Faktum fast; at, medens ellers Staterne i den hele vide Verden have Ondt ved at faae en Balance i deres Regnskab, har Danmark været i det — man kalde det heldige eller uheldige — Tilfælde, at det i en Række af Aar har endt hvert Aars Regnskab med meget betydeligt Overskud, og at vi fremdeles samle til Bunk. Under saadanne Omstændigheder tror jeg ikke, at det ubetinget kan stilles op som en nødvendig Forudsætning og et absolut Vilkaar, at der skal paapeges Vederlag, Kompensation, for den Reducering af Afgifter, der maatte ske, og jeg bekjender min Synd: Jeg er i de Ytringer, jeg brugte, ikke gaaet ud fra den Forudsætning, at noget Vederlag skulde gives, og befinder mig altsaa i den Henseende desværre i Uoverensstemmelse med den ærede Minister.

Finantsministeren (Estrup): Ja, dette Spørgsmaal om, hvor stort et Vederlag der vil kræves, skal jeg ikke videre forfølge; men jeg kunde derimod ønske at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, der nu satte sig, om han ikke erkjender, at den udenrigske Skibsafgift, der i dette Dieblik betynder ligeoverfor en Vare som Stenful omtrent 5 D. pr. Td., i den Grad har Karakteren af en Forøgelse af Tolden paa Kul, at man med fuld Føie kunde vente Reklamation fra en kulindsførende Stat, dersom man fritog en anden kulindsførende Stat for denne Tillegstold af 5 D.? Jeg ser ikke rettere, end at der for den kulindsførende Stat, der blev sat udenfor Begunstigelsen, vilde være al Føie til at reklamere; og at saadanne Stater ikke vilde genere sig for at reklamere ligeoverfor os, derom tror jeg ikke, vi behøve at nære nogen Tvivl.

Wille: Maa jeg blot svare, at for mig staaer det som afgjort, at en saadan Reklamation vilde være ubesjætt, og jeg tror, at det ikke er hensigtsmæssigt, at den høitærede Minister isorveien erklærer sig for, at den vilde være besjætt. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt eller klogt. Den Slags Spørgsmaal skal man heller skyde fra sig, end udtale sig saa bestemt om dem; thi hvad den høitærede Minister her siger i Debatten, kunde let blive smeddret til et Vaaden imod ham og Staten, hvis skæpe Eg han kunde komme til at føle.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem langt undervurderer de fremmede Regjeringers Interesse for deres Underfaatters kommercielle Fordele, naar det ærede Medlem antager, at de fremmede Regjeringer skulle behøve en Veiledning fra den danske Re-

gjering eller fra Udtalelser i denne Sal. Det ærede Medlem kan være fuldstændig vis paa, at de uden nogensomhelst Veiledning meget godt selv finde disse Spørgsmaal, og jeg ser heller ikke rettere, end at, naar man har etableret et Lighedsforhold mellem de Lande, med hvilke vi staa i Handelsforhold, bliver det et aldeles vilkaarligt Brud paa dette Lighedsforhold, naar man fritager et Land for en Tillægsindsførelsesafgift, uden at fritage det andet Land derfor. Det forekommer mig at være ganske simpelt; men det ærede Medlems Bekymring for, at en Debat her og mine Udtalelser skulde lede Lynsiraalen hen paa os, tror jeg er ganske ubegrundet.

Bønloffe: Jeg vil kun sige til den høitærede Minister, at jeg har Intet imod, at han indfrier sit Løfte om at fyldestgjøre Udtrykket „paa den svenske Kyst“, og jeg er heller ikke blind for, at Begunstigelserne nede ved Kjøge ere af ældre Datum; men ligesom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) nævne jeg kun Kjøge og Malmø for derved at drage en Sammenligning, og det forekommer mig, at, fordi Begunstigelsen er ældre, kan man dog godt bruge det Punkt som Sammenligningspunkt. Mig forekommer det i alt Fald, at Kjøge netop er det Punkt, der helst kan sammenlignes med mit Hjemsted.

Wissen: Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønloffe) har vist mere Ret, end han selv benyttede sig af; thi man kan ikke med fuld Grund sige, at det, der nu staaer i Lovforslagets § 2, er det Samme, som der nu gjælder, ikke alene fordi den fastsætter en lille Forandring i Omvaadet, men ogsaa fordi den indenrigske Fart herefter skal være fri. Efter Loven af 1863 behandlede nemlig Sundfarten som indenrigst Fart, men var dog paalagt en Afgift. Nu behandles den ogsaa som indenrigst Fart, men denne Fart bliver jo i det Hele frigiven, og altsaa bliver Forskjellen mellem Sundfarten i Sammenligning med Farten paa andre danske Havne i væsentlig Grad større, og forsaavidt har det ærede Medlem vist fuldstændig Ret i ogsaa at beklage sin Havn, Grenaa, over, at den er holdt udenfor den forøgede Begunstigelse, som Lovforslaget tilfigter. Jeg har bedet om Ordet for at rette en Bemærkning til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Han kom nu

R e t t e l s e .

Sp. 3946, S. 20 f. n.: „Die Eskadrons Rekruttskole“, læs: „Die Eskadron“.